

ФИЛМСКИ ЦЕНТАР СРБИЈЕ
Београд, Коче Поповића 9/III
Тел: + 381 11 262 51 31
office@fcs.rs; www.fcs.rs

Број: УО 03-1446

Датум: 31.07.2020. године

На основу члана 18. Закона о кинематографији („Сл. гласник РС“, бр. 99/2011, 2/2012 - испр. и 46/2014 - одлука УС), члана 39. став 1. Статута Филмског центра Србије број: 03-1253 од 13.05.2019. године, Пословника о раду Управног одбора и Предлога Конкурсне комисије Филмског центра Србије за доделу средстава по Конкурсу за финансирање и суфинансирање пројеката у кинематографији за 2020. годину у категорији: Финансирање унапређења и развоја филмских сценарија бр. 03-1369 од 17.07.2020. године, Управни одбор Филмског центра Србије је, на седници одржаној дана 31.07.2020. године, донео следећу:

ОДЛУКУ

о додели средстава за финансирање и суфинансирање пројеката у кинематографији за 2020. годину у категорији: Финансирање унапређења и развоја филмских сценарија

Члан 1.

УСВАЈА СЕ Предлог Конкурсне комисије Филмског центра Србије за доделу средстава по Конкурсу за финансирање и суфинансирање пројеката у кинематографији за 2020. годину у категорији: Финансирање унапређења и развоја филмских сценарија бр. 03-1369 од 17.07.2020. године, па се додељују финансијска средства следећим пројектима:

Редни број	Подносилац пријаве	Назив пројекта	Износ у РСД
1.	Филип Мартиновић	АШИН ИЗБОР	300.000
2.	Ивана Младеновић	SORELLA DI CLAUSURA	300.000
3.	Драган Петровић	ПЕТ СОБА У КУЋИ ЕМИЛИЈА ФЕРНАНДЕЗА	300.000
4.	Андријана Стојковић	ИНАТ	300.000
5.	Стефан Митић, Горана Домић	ЈА САМ АКИКО	300.000
6.	Деан Радовановић	ДРУШТВЕНЕ НЕПОГОДЕ	300.000
7.	Марко Марковић	СИЛВАНА	300.000
8.	Дамир Романов	РУСАЛНА НЕДЕЉА	300.000
9.	Емир Кустурица	ЗЛОЧИН БЕЗ КАЗНЕ	300.000

Члан 2.

ОДБИЈАЈУ СЕ пријаве поднете на Конкурс за финансирање и суфинансирање пројеката у кинематографији за 2020. годину у категорији: Финансирање унапређења и развоја филмских сценарија, и то:

Редни број	Подносилац пријаве	Назив пројекта
1.	Немања Гавриловић	КАКО ЈЕ НАСТАО ПЧЕЛИЊАК
2.	Александра Јовановић	ЈАМА
3.	Александра Јовановић	СВАДБА
4.	Сања Савић Милосављевић	ДВА ЧВОРА
5.	Татјана Брзаковић	КУЋА
6.	Младен Милосављевић	УСЛУЖНИ ДУХ
7.	Ненад Огњеновић	НЕ ПРКОСИ ЂАВОЛИМА
8.	Миомир Кулић-Михајловић	СКОК
9.	Растислав Дурман	ПЕНГЛОГ КЕЈВУ АХИРМ МАУР
10.	Дејан Стеванић	ЧУДА
11.	Иван Мандић	ОБЛАЧИТЕМ ЂУ ТЕ, ОБЛАЧИТЕМ ЧЕШ МЕ
12.	Миомир Кулић-Михајловић	ЧАС
13.	Катарина Николић Ралић	ПАВЛОВА ВАШ
14.	Марко Бацковић	ВЕРТИКАЛНО ГЛЕДАНО
15.	Александар Теокаревић	ЖАРИШТЕ
16.	Ана Вучићевић	РОЂЕН У ЦВЕЋУ ЛИВАДА
17.	Бранко Милорадовић	СТРАНАЦ
18.	Илија Ђурковић	НОКТУРНО ЗА СУТРА
19.	Мина Петрић	ПУЖЕВА КУЋА
20.	Предраг Николић	МЕСЕЦ РАДОСТИ
21.	Дарко Марјановић	ДАН КАД САМ УМРО
22.	Божидар Кнежевић	ПОДРУМ ЗЕМЉЕ НЕДОЂИЈЕ
23.	Нина Плавањац	МАЈКЕ И ОЧЕВИ
24.	Ана Митровић	ЗАМКА
25.	Вида Давидовић	ТАРОТ
26.	Војислав Савић	ПОБРАТИМ
27.	Сара Радојковић, Маја Малетковић	Х.А.М.И.Р 2.0
28.	Страхиња Млађеновић	СРЦЕ ПРИЧЕ
29.	Александар Чубровић	ЈЕВАНЂЕЉЕ ПАЛИХ АНЂЕЛА
30.	Марко Стојановић	MOTION OF DARKNESS (ИГРА ТАМЕ)
31.	Оливера Пантовић Коларић	МЕД
32.	Саша Перић	ПЕВАЈ МИ О РЕВОЛУЦИЈИ
33.	Марко Црногорски	СРПСКА СВАДБА
34.	Марко Црногорски	ПРОГРАМ
35.	Огњен Обрадовић, Гвозден Ђурић	АНДАДАСИ
36.	Радослав Павковић	ЉУБАВНИЦИ ИЗ ЗВЕЗДАРСКЕ ШУМЕ
37.	Никола Петровић	ПОСЛЕДЊИ АПЕРКАТ
38.	Катарина Кољевић	ПРОДУЖЕНИ ВИКЕНД
39.	Стефан Андрејић	ПОЛУМРТВИ
40.	Иван Станчић	ФОЛКЕР

41.	Ђорђе Микетић	ПАРАДАЈЗ
42.	Неда Радуловић	ЛОМАЧЕ
43.	Драган Николић	ЦРНИ РАЗВОД
44.	Дарко Лунгулов	У ПРВОМ ЛИЦУ
45.	Јелена Марковић	ДВОЈНИЦА
46.	Моња Јовић	ОДАНОСТ
47.	Ива Брдар	ПЧЕЛЕ
48.	Момир Милошевић	ЧИСТИЛИШТЕ
49.	Слободанка Радун	СМРТ У СЕЛУ
50.	Емилија Гашић	МИЛЕВА
51.	Јанко Павловић	НА ДАН СВ. МРАТЕ
52.	Огњен Исаиловић	МУТА
53.	Драган Ђирјанић	ЖИВОЈИН МИШИЋ-ВОЉА И ОДБРАНА
54.	Ана Јанковић	ПОЧНИМО ЉУБАВ ИЗ ПОЧЕТКА
55.	Александар Милетић	ТВИТОСАУРУС
56.	Светислав Драгомировић	ЛЕФТОВЕРС
57.	Алекса Шербан, Стеван Шербан	КО ЈЕ ОВДЕ ЛУД
58.	Горана Јовановић	РАДИОЛАРИЈЕ
59.	Лазар Здравковић	КРАГУЈЕВАЦ
60.	Милица Недељковић	МАТЕРИНСКИ ДОМ
61.	Андреја Стојановић	ПОСЛЕДЊИ ВИТЕЗ
62.	Јелена Јовановић, Тања Радо	ИГОР И БРАНКО
63.	Марија Станојевић	ХАНУМКА
64.	Јована Перовић, Тања Радо	НИЧИЈА ЗЕМЉА
65.	Владан Здравковић	МИЛОРАД СЛИКАН ЧАЈЕМ

Члан 3.

По доношењу ове Одлуке, а најкасније у року од 15 дана од дана њене коначности, Филмски центар Србије ће се добитницима средстава из члана 1. Одлуке закључити појединачне уговоре којим ће бити дефинисана динамика исплате, услови и начин коришћења додељених средстава, као и међусобна права и обавезе Филмског центра Србије и добитника средстава.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Филмски центар Србије (у даљем тексту: „**Центар**“) расписао је и објавио у дневном листу „Вечерње новости“ дана 11. марта 2020. године Јавни конкурс за финансирање и суфинансирање пројеката у кинематографији за 2020. годину у категорији: Финансирање унапређења и развоја филмских сценарија (у даљем тексту: „**Конкурс**“).

Рок за доставу пријава на Конкурс био је до 11. априла 2020. године. До истека наведеног рока, поднето је укупно 74 конкурсних пријава.

Одлуком о проглашењу ванредног стања („Сл. гласник РС“, бр. 29/2020) од 15.03.2020. године у Републици Србији проглашено је ванредно стање због опасности од даљег ширења заразне болести КОВИД-19.

Уредбом о примени рокова у управним поступцима за време ванредног стања („Сл. гласник РС“, бр. 41/2020 и 43/2020) у члану 2. став 2. прописано је да достављања писмена у управном поступку и радње обавештавања, од којих почињу да теку рокови који се не могу продужити, а које су извршене током ванредног стања, сматраће се, у смислу примене прописаних рокова, извршеним кад истекне 15 дана од престанка ванредног стања.

Ванредно стање је трајало до 7. маја 2020. године, када је укинута Одлуком о укидању ванредног стања („Сл. гласник РС“, бр. 65/2020).

Како је рок за пријаву на Конкурс истекао за време ванредног стања, у складу са чланом 2. став 2. Уредбе о примени рокова у управним поступцима за време ванредног стања, рок за достављање пријава је продужен за 15 дана од дана укидања ванредног стања, те је рок за пријаву на Конкурс истекао 22.05.2020. године. У продуженом року није било додатних пријава.

Конкурсна комисија (у даљем тексту: „**Комисија**“) доставила је Управном одбору Центра образложени Предлог за доделу средстава бр. 03-1369 од 17.07.2020. године (у даљем тексту: „**Предлог**“). У достављеном Предлогу Комисија је образложила критеријуме и начин оцењивања пројеката, дала образложено мишљење о пројектима који су предложени за подршку, те предложила да финансијски буде подржано 9 пројеката.

Благовремене и уредне пријаве Комисија је анализирао у складу са критеријумима за избор пројеката у кинематографији који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије утврђеним Законом о кинематографији („Сл. гласник РС“, бр. 99/2011, 2/2012 - испр. и 46/2014 - одлука УС) и Уредбом о критеријумима, мерилима и начину избора пројеката у култури који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе („Сл. гласник РС“, бр. 105/2016 и 112/2017) и самим текстом конкурса.

На основу наведених критеријума, Комисија је предложила да се новчана средства доделе пројектима који у највећој мери испуњавају критеријуме за избор пројеката у кинематографији који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије, и то:

АШИН ИЗБОР

Аутор: Филип Мартиновић

Износ у РСД: 300.000

Ашин избор Филипа Мартиновића, који је и на прошлом конкурсном привукао пажњу Комисије, је предат у проширеном облику трећег чина који је на неки начин заокружио утисак од прошлог пута. Хибридна филмска форма у којој аутор користи реалне ликове, али их ставља у измишљене драмске ситуације, које опет имају упориште у животима самих протагониста. Филм се бави обрнутим мигрантским корацима, враћањем главне јунакиње својим афричким коренима преко туристичког аранжмана из Барселоне, у којој је одрасла као усвојено дете из Африке, у једној шпанској породици. На тај пут Аша креће с дететом из Београда, остављајући за собом мужа алкохоличара, с којим је у Србију и дошла. Велико нам је задовољство што је Филип усвојио коментаре Комисије од прошлог пута и уложио труд да разради своју постављену идеју. Трећи чин се одвија у Етиопији. Ашина потрага за идентитетом је меланхолично путовање ленд ровером устаљеним туристичким рутама којима вози млади туристички водич Абел. Из тих кола она има дистанцу према призорима које види, осећа неприлагођеност, јер се

плаши да има више заједничког са остарелим паром из Италије него местом у којем је рођена. Филип поседује изразит таленат у дочаравању интроспективног света његове јунакиње, као и у самим описима њеног доживљаја некадашње домовине и поново је допринео да осетимо магичност његовог будућег дела. Нема сумње да ће ово бити један посебан ауторски филм, великог фестивалског потенцијала.

SORELLA DI CLAUSURA

Ауторка: Ивана Младеновић

Износ у РСД: 300.000

Друштво нас учи да не показујемо своју патњу у јавности – Сценаристичка грађа је својствена адаптација необјављеног романа Љиљане Пелићи, која нам прича истовремено веома духовиту и веома потресну причу. Синопис није довољно убедљив, али вас зато тритмент потпуно заведе и увлачи у добро познат, помало сулуд, свет из претходних филмова ауторке Иване Младеновић. Прича прати Љиљану која је свој живот посветила љубави према певачу, звезди читавог Балкана; верујући да ако се нешто баш јако жели, космос ће нам помоћи да се та жеља испуни: па тако за 3 године Љиљана добија његов аутограм, за 10 година успе да га пољуби, за 15 година ће он њу пољубити, за 20 година ће њих двоје постати пријатељи. Кроз ово љубавно путовање, односно животну мисију Љиљана ће проћи с Вером, румунском певачицом, женом злостављаном у детињству, навиклом да добија баш све у животу у замену за секс. Ово чудно пријатељство, потпуно опречних карактера, је главна осовина приче. Комисији је задовољство да подржи пројекат и ауторку Ивану Младеновић, чији рад познаје и веома цени.

ПЕТ СОБА У КУЋИ ЕМИЛИЈА ФЕРНАНДЕЗА

Аутор: Драган Петровић

Износ у РСД: 300.000

Документарни филм о Емилију Ел Индиу Фернандезу, необично упечатљивој фигури из историје светске кинематографије. Кроз причу о пет соба његове епске куће, од којих свака носи име по једне битне жене из његовог живота, аутор нас упознаје са универзумом човека који је повезан са Златним добом мексичког филма, прављењем фигуре Оскара, првим фестивалом у Кану, али и мексичком револуцијом, бекством из затвора и скривањем Фидела Кастра. Од врло јасног концепта и заводљиве сценаристичке грађе, па све до врло концизне експликације, Драган фон Петровић нас проводи кроз магични универзум љубавних авантура, филмских прича, револуционарних легенди и културних феномена, који се протежу од Мексика, преко Кубе и Холивуда, све до Кана и Југославије. Овај пројекат се од самог почетка издвојио у сам врх листе и Комисија жељно ишчекује наставак истраживања, а потом и реализацију овог узбудљивог документарца.

ИНАТ

Ауторка: Андријана Стојковић

Износ у РСД: 300.000

Инат је прича о ловочувару Милану који пати од психичких траума задобијених у рату, бори се против истих али га ратна прошлост прогони. Он измаштава Билала, емигранта из Сирије, ког испрва малтретира и држи заробљеног, и што више расте тај ниво насиља то Милан постаје слабији. Кроз

сценослед спознајемо дубину Миланове трауме, која га прогони до самог краја и због које замало гине, покушавајући да окаје свој грех. Парабола у средини тритмента са метонимијом рата је занимљива и психолошки исцртава лик протагонисте. Тритмент није уравнотежен за сада, делује да има превише описа а мање радње. Ово је антиратни филм и говори о темама које су важне не само на нашем поднебљу већ и на глобалном аспекту, са изузетно написаним описима и прецизном атмосфером коју ауторка успешно преноси.

ЈА САМ АКИКО

Аутор: Стефан Митић, Горана Домић

Износ у РСД: 300.000

Ја сам Акико, анимирани дугометражни филм о необичној девојци чији поглед на свет, разбуђује машту њених школских другара, као и читаоце овог пројекта. Љубав између оца и ћерке мислимо да никад није овако дирљиво била описана. Акикин сваки дан је авантура, она прича са сунцем, али и са својим пешкиром, најбољи друг јој је дрво Баобаб, она речи које не воли прецртава, не воли коцкасте људе, не воли школу, јер се плаши да ће због ње и она постати коцкаста. Акико као јунакиња може да постане симбол читаве једне генерације и поред оствареног потенцијала у књижевности - 2019. књига Ја сам Акико је ушла у топ 20 најпродаванијих књига у Лагунином издању. Таква, већ остварена база млађих читалаца, је довољна гаранција за успех дугометражног цртаног филма у биоскопима, што у региону тако и ван наших граница. Такође, постоји могућност да се Акикине авантуре промовишу даље у различитим уметничким правцима: кроз позориште, филм, street art, стрип, па чак и да се искористи комерцијални потенцијал у виду фигурица Акико и њених пријатеља. Оно што нас је посебно одушевило је уложени труд ауторског тима да нам пружи приложена графичка решења како ће Акико изгледати. Свеукупна документација за конкурс, чак и синопсис на који смо имали највеће замерке, јер је више поетичан опис главне јунакиње, је на крају допринела квалитету овог пројекта и учинила једним од омиљених пројеката Комисије.

ДРУШТВЕНЕ НЕПОГОДЕ

Аутор: Деан Радовановић

Износ у РСД: 300.000

Након неуспешног експеримента у иностранству, млади физичар Стефан се враћа у родни град. Једне ноћи, случајно налеће на банду осмака и њиховог вођу Алекса који лажно оптужује Стефана за напад на једног од његових другова и пријављује га полицији. Стефан покушава да се одбрани правним путем, али га пријатељи упозоравају да се повуче, јер је Алексов отац утицајан човек у граду. Алекс наставља на различите начине да терорише Стефана, а ситуација се додатно компликује када се појави Алексов отац и понуди Стефану излаз из ситуације, уколико овај пристане на противуслугу. Прича говори о животу између система и анархије, у друштвеном и у психолошком смислу. Аутор представља главног лика Стефана као симбол цивилизацијске вредности који се ослања на државу и систем, ред и закон, а његовог противника Рајка као симбол корумпираности система у ком се ради шта се хоће по систему јачег, док слабији бива угњетаван. Ово је филм који је битан за средину и време у ком аутор, и сви ми, живимо. Премиса у ком дете малтретира одраслог човека је интересантна исто колико и зачудна, и појачава дисбаланс различитих система које они вреднују као главни узрок ситуације у коју се доводе. У питању је редак пројекат који је тематски изразито прецизан и који успева да кроз причу спроведе своју ауторску намеру.

СИЛВАНА

Аутор: Марко Марковић

Износ у РСД: 300.000

Силвана је сјајно написан сценослед са свим елементима које један филм треба да поседује. Прати живот певачице Силване, односно Зилхе Барјактаревевић од раног детињства када први пут пева у Добојској кафани, одрастања од њене шеснаесте године па све до тренутка када постаје Силвана. Пратимо лепо уоквирену причу која почиње у кафани и у истој се завршава, док између видимо процес одрастања једне младе девојке и стасавања у младу жену, проткан љубавном причом и разочарањем у љубав као окидачем за промену која уследи на крају, када постаје Силвана и оставља Зилху заувек иза себе. Оно што би било лепо појачати јесте заљубљеност па самим тим љубавни крах бива драмски и емотивно јачи. Сви елементи сценоследа су прецизни, јасни и драматуршки тачни, као што је и сама јунакиња.

РУСАЛНА НЕДЕЉА

Аутор: Дамир Романов

Износ у РСД: 300.000

Након почетног негодовања што је по казни послат код Бабе и Деде у сеоце на Старој планини, 16-годишњи Страхинја ће постати активан члан мале заједнице жилавих и духовитих мештана. Не само да ће се раме уз раме борити са њима за очување речице од злих инвеститора који хоће да изграде мини-хидроелектрану, већ ће развити и романтичан однос са једном правом русалком Лејлом, која ће у одсудном моменту прискочити у помоћ. Комбинујући тему екологије са мотивима из словенске митологије, Дамир Романов нам приближава један изнимно духовит микрокосмос, пун живописних карактера, који су, упркос својим позним годинама, много млађи духом од тинејџера који у овај свет упада под присилом. Укрштањем три света (Страхининог, света мештана и магичног света русалки), аутор није само испричао причу о томе колико је животна средина важна, већ о томе да ће борба ЗА увек бити јача од било које борбе ПРОТИВ. Иако поједини односи треба да буду вештије грађени (и Страхинја и Лејла треба да израсту из међусобног односа), а трећи чин захтева озбиљнију дораду (пожар није добро инкорпориран у причу, као ни мотивација русалки да прискоче у помоћ), Комисија са нестрпљењем очекује даљи развој овог пројекта.

ЗЛОЧИН БЕЗ КАЗНЕ

Аутор: Емир Кустурица

Износ у РСД: 300.000

Злочин без казне је одговор на ремек дело Достојевског Злочин и казна. Кроз текст аутор се бави преиспитивањем система вредности, кроз причу о злочину почињеном из алтруизма, који пролази некажњено. Убиства која почини протагониста и одлука полицајца да зажмури на тај злочин, јер су убијени починили много више зла свету од човека који им је пресудио, су окосница приче. У сценаристичкој грађи постоје линије радње које се на први поглед чине сувишним, рецимо, линија у којој Рођине сестра и мајка желе да емигрирају у Лондон. Као и у претходним Кустуричиним филмовима, ови меандри у причи доприносе колориту света који он жели да обухвати и прикаже. Можда се оне чине сувишним у фази сценоследа, јер нас одвлаче од главног драмског тока. Сценослед

није писан потпуно у форми сценоследа, што у одређеним тренуцима ствара конфузију, јер није увек јасно с којим ликом настављамо следећу сцену: пише само Он уместо имена лика. Прва половина сценоследа је доследнија, осећа се атмосфера, и види се будући филм. Друга половина је мање разрађена у овој фази. Комисија препознаје у тексту тематске оквире, мотиве и јунаке који су специфични и препознатљиви и везују се за претходне радове аутора, попут: болесног брата, жене која посрће моралом, чувара зоолошког врта и зоолошки врт... Лик Соњиног оца, који покушава да се убије током целог филма је јако занимљив и носи у себи истовремено и хумор и трагедију, попут многих других јунака Кустуричаних ранијих филмова. Узимајући у обзир све ове детаље, почетну премису и идеју филма, као и претходни ауторски рад Емира Кустурице, Комисија, чак и у овој врло раној фази развоја, одлучује да подржи овај пројекат.

Према мишљењу Комисије остали пријављени пројекти нису испунили, упоређујући их са предложеним пројектима, у довољној мери услове и критеријуме предвиђене Законом о кинематографији („Сл. гласник РС“, бр. 99/2011, 2/2012 - испр. и 46/2014 - одлука УС) и Уредбом о критеријумима, мерилима и начину избора пројеката у култури који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе („Сл. гласник РС“, бр. 105/2016 и 112/2017). С тим у вези, Комисија је дала и образложења за пројекте који нису предложени за подршку.

КАКО ЈЕ НАСТАО ПЧЕЛИЊАК

Аутор: Немања Гавриловић

Прича прати пчелу Јану која нам открива свет пчела пре настанка пчелињака и како је дошло до оснивања такве заједнице. Ројем пчела су господарили медведи и помоћници муве док су пчеле давале данак у меду и тако куповале свој мир. Медведи примећују да се пчеле уједињују и помажу једне другима, те подижу данак до крајњих граница због чега неке пчеле страдају. Све пчеле се уједињују против медведа и мува, и започињу рат у ком побеђују. Јана постаје краљица пчелињака и уводи нова правила у којем ће пчелињак живети у слози и равноправности. Ово је прича са лепом поруком о доброти која побеђује зло, слободи која побеђује тиранију. С обзиром да је у питању анимиран филм, пчеле, познате као радилице, су идеалне за причу о радничком покрету. С друге стране, оно што се поставља као питање је која је циљна група овог филма - деца или одрасли? Чини се као да није довољно измаштан и магичан тај свет да би био пријемчив за децу, као ни довољно драмски да би био прихватљив за одрасле, те стога остаје у једном међупростору.

JAMA

Ауторка: Александра Јовановић

Тема пројекта је напуштање детета. Ауторка констатује да се овој теми одувек приступало искључиво из позиције осуде таквог чина. Она жели кроз сценарио да истражује могућност евентуалног избора мајке. Главна јунакиња је млада жена која након рођења детета због компликација губи материцу. Она не осећа ништа према свом детету и породици, несрећна је и незадовољна и жали за изгубљеном младешћу и детињством. Прича је смештена у мањи град на југу Србије, с намером да ова патријархална средина и провинција учине јунакињину ситуацију још тежом. Комисија констатује да нису најјаснији мотиви протагонисткиње Весне: ни зашто она најпре одбија да оде код очеве сестре, ни

зашто се врати својој породици, као ни зашто на крају коначно одлази од њих. Комплексност такве одлуке, мајке која напушта бебу и не осећа ништа према њој, мора да буде драматуршки боље припремљена и градирана, да би била на крају психолошки оправдана. Тритмент је добро написан са унутрашњим монолозима, а лик мужевљеве мајке, као један од узрока несреће младог пара, се појављује прекасно у причи.

СВАДБА

Ауторка: Александра Јовановић

Прича прати 24 сата у животу шире породице окупљене поводом венчања Ивана и његове лажно трудне девојке Јелене. Током тог периода, на површину излазе сва потиснута незадовољства и неразумевања, личне и породичне тајне, а након разуздане свадбе која означава нови почетак базиран на непостојећем наследнику, долазимо до трагичног краја - самоубиства најстаријег члана ове породице Светозара. У одличном првом чину, ауторка нас упознаје са плејадом несрећних ликова и њихових односа пуних прећутног неразумевања. Мрежа породичних тајни се плете и шири током еуфоричних околности свадбених припрема, док на крају све не експлодира и не претвори се у згариште породичних односа. Ипак, како би дошло до експлозије, која од почетка виси у ваздуху, потребно је неке ситуације вештије изградирати, а неке ликове додатно развити или одбацити ако се покаже да су вишак (кумови, ујак и ујна). Посебно пажљиво треба разрадити лик Светозара и његов однос са супругом Љубицом, као и лик младе Јелене, кроз чије очи најлакше назиремо суштину, али на коју се у неком тренутку малтене заборави (нарочито остаје недоречен њен однос са мајком Даницом). Комисија је веома уживала у пројекту и радује се новој верзији приче, која има заиста велики филмски потенцијал.

ДВА ЧВОРА

Ауторка: Сања Савић Милосављевић

Два чвора је прича о остарелом нежењи Жики који живи на плацу у оквиру једног београдског гробља. Када се појави Будванка Зора са понудом да откупи плац како би испунила жељу свог стрица и сахранила га ту, Жика у томе види шансу за велику љубав. Жика одлази у Будву како би видео плац који му Зора нуди у замену, али се потајно нада романси са њом. Нажалост, узајамна наклоност не доведе до љубави и Жика се без поздрава враћа у Београд у свој учмали живот. Квалитет приче је свакако у томе што у фокус ставља једног маргинализованог јунака који стицајем необичних околности долази у ситуацију да промени свој живот. У понуђеној грађи није јасно установљена наративна визура, што ствара утисак конфузије и насумичности иницијалног заплета. Коришћење флешбека се чини немотивисаним у понуђеној поставци. Ситуације би могле бити додатно развијене како би испуниле пун драмски потенцијал. У централном делу приче се превише времена даје Жикином путовању у Будву, што успорава радњу и ствара непотребни дисбаланс. Одређени поступци су остали нејасни или немотивисани, као на пример, Зорина одлука да одустане од Жике или касније њена одлука да се преуда. Крај оставља незадовољавајући утисак да смо гледали причу која није довела до катарзе.

КУЋА

Ауторка: Татјана Брзаковић

Пројекат Кућа Татјане Тање Брзаковић, Комисија је имала задовољство да чита на прошлом конкурс. Реч је о пензионисаном архитекти из Берлина, који пошто преживи инфаркт, са отуђеним унуком креће на пут у своје родно село у Србији. Ауторка је уложила велики труд да поправи мане у сценаристичкој грађи на које јој је Комисија скренула пажњу и сви смо изнова уживали у читању овог пројекта. На жалост, ове године је било доста квалитетних пројеката који су ушли у ужи круг и ова прича није добила довољан број гласова да буде подржана. Желимо ауторки да заврши сценарио до краја и покуша да се пријави на Конкурс за развој пројеката, мислимо да ће у тој фази имати прилику да се пријављује на иностране радионице и искористи потенцијал ко-продукције са Немачком.

УСЛУЖНИ ДУХ

Аутор: Младен Милосављевић

Услужни дух је филм фолклорне фантастике о младићу Никити који је сеоски слуга и од детињства служи на имању богатог газде који га непрестано кињи и малтретира. Једног дана Никита у дворишту проналази јаје из ког се излегне ђаволчић и помоћу њега се свети душманима. Оно што фали да упознамо јесте однос Никите и ђаволка и нека подробнија трансформација тихог и повученог Никите у ђавољег изасланика. Уместо процеса, добијамо нагли преображај, што нас ускраћује да схватимо начин на који је дошло до тога да протагониста постане антагониста, и оставља нас са много неодговорених питања, након читања. Пад у понор главног лика би био још јачи уколико бисмо у неком тренутку видели да је надомак тога да се ослободи злобе која га је преузела, и не успева.

НЕ ПРКОСИ ЂАВОЛИМА

Аутор: Ненад Огњеновић

Ово је прича с базичним драмским сукобом борбе добра и зла, кроз жанр филмске бајке. Зла маћеха покуша младићу да одузме све што има, а на крају она завршава у паклу, док младић уз малу помоћ луцифера и капута коме се џепови никад не празне успева да ожени принцезу. Могли бисмо да констатујемо да је у питању сценаристичка грађа за филм за децу са доста хумора. Синописис је превише компликован, има превише ликова, линија радње и обрта. Ауторска експликација је комична. Тезе које износи аутор су или превише опште или неосноване. Сценаристичка грађа је нешто између сценоследа и тритмента, помало литерарно писана и то на 25 страна, што је, треба напоменути, за 10 страница премашило дужину прописану конкурсом.

СКОК

Аутор: Миомир Кулић-Михајловић

Док полиција покушава да убеди двоје тинејџера да одустану од самоубиства скоком са зграде, станар те исте зграде, страхотама рата опседнути сликар Марко, пролази кроз свој унутрашњи мрак који резултира његовим скоком. Тако одабран временски оквир приче одличан је за грађење саспенса, али ликовима и односима фали доследности и уверљивости. Маркове екстремне промене расположења и још екстремније поступке посматрамо само као последицу његовог менталног стања, али нам није јасно шта је узрок тог стања (да ли је учествовао у рату, да ли је изгубио некога?). Лик Ане, његове бивше девојке, требало би да буде доследнији (она покушава да му помогне, али готово намерно тригерује његово помрачење свести). Осим наведеног, потребно је изградити и Марков однос према

новонасталној ситуацији (тинејџерима са крова), чиме би Маркова кулминација (обраћање тинејџерима) дошла као последица градације тог односа. У тренутној поставци приче, много јача кулминација догоди се нешто раније када Марко покуша да убије Ану.

ПЕНГЛОГ КЕЈВУ АХИРМ МАУР

Аутор: Растислав Дурман

Након што једанаестогодишњи Паја помогне старцу ком позли и спасе му живот, човек се представља као чаробњак Етлок и нуди Паји да му испуни било коју жељу у знак захвалности. Паја, који је страствени љубитељ видео игара, пожели да добије најузбудљивију и најкомплекснију игрицу на свету. Етлок прави стварну игрицу у којој Паја мора сам да учествује. Безазлена игра се убрзо претвара у Пајину борбу на живот и смрт, у чијој позадини је окршај Етлока и његових митолошких непријатеља. Прича, збуњујућег и компликованог наслова, има једнако компликовану поставку. У мноштву ликова, детаља и дигресија, губи се квалитет који заплет у основи има. Предложак у овој форми тражи изузетно комплексну реализацију. Због компликованости приче и мноштва надреалних ликова и ситуација, утисак је да прича више погодује литерарном делу намењеном младима. Преплитање два света – реалног и света чаробњака је добар. Недостаје боља карактеризација главног јунака Паје и његове породичне ситуације која би нас више везала за њега и причи дала бољу утемељеност и релевантност. У даљем раду се чини да би била пожељна помоћ драматурга.

ЧУДА

Аутор: Дејан Стеванић

Пројекат Чуда Дејана Стеванића који користи истинит догађај – масакр у Кривој Реци 1942. – као оквир да исприча своју фантазмагоричну историјску драму. Сценослед нема одговарајућу форму, он се у првим страницама своди на то да се бави настанком и инспирацијом за своје дело што би више припадало експликацији. Количина ликова и жеља да се опише на које су све начине повезани, чини текст тешко читљивим, док се идеја и драмски ток не виде од количине информација. Саветујемо Дејану да за следећи конкурс нађе сарадника драматурга, који би му помогао да своју идеју преточи у тритмент или прави сценослед.

ОБЛАЧИЋЕМ ЋУ ТЕ, ОБЛАЧИЋЕМ ЋЕШ МЕ

Аутор: Иван Мандић

У питању је документарни пројекат који се бави каријером једног од најистакнутијих и најживописнијих аутора наше алтернативне стрип сцене – Данилом Милошевим Wostokom. Његов значај у међународним оквирима потврдила је награда у Ангулему за регионални магазин Комиказе у ком је Wostok објавио преко 400 табли стрипа. У питању је пројекат који заслужује пажњу, јер даје и ширу друштвену слику, док је јасно да аутор влада темом коју обрађује. Комисија је у току рада констатовала да пројекат има изузетно богату грађу и да је у фази када је превише развијен за овај конкурс. То је, у међувремену, потврдила и чињеница да је пројекат подржан на Конкурсу за развој пројеката. С обзиром на обимност грађе, Комисија сугерише аутору да посебну пажњу у даљем развоју обрати на структуру будућег филма.

ЧАС

Аутор: Миомир Кулић-Михајловић

Након пљачке банке, бежећи од полиције, младић упадне у своју бившу школу где читаво једно одељење узима за таоце. У питању је занимљива прича која одговара жанровским обрасцима, а могуће је да се деси и код нас. Проблем је у грађи која је приложена. Синопис, сценослед, као и ауторска експликација су крајње неуједначени. Ауторска експликација не појашњава ауторску намеру, а начином на који је формулисана не улива поверење. Синопис је предугачак, за разлику од сценоследа који је прекратак и не доноси нови квалитет пријави. Аутор не барата сценаристичком формом, па често под једну сцену подводи читаве секвенце. Одређени ликови и мотиви су недовољно развијени. Зашто ликови раде то што раде: да ли због сиромаштва, занемаривања од стране родитеља, лошег образовног система, или нечег другог? Причи би помогло кад би је аутор чвршће ситуирао у одређени миље и контекст. Баш због тога што прича није ситуирана, стиче се утисак да је то копија страних филмова у сличном жанру. Разрешење талачке ситуације убиством и потпуно непотребним жртвовањем професора, делује немотивисано и драматуршки неприпремљено.

ПАВЛОВА ВАШ

Ауторка: Катарина Николић Ралић

Када се дечак, на чијој глави живи Отац Вашка, потуче са другим дечаком, Оцу Вашки ће се пружити прилика да побегне на другу главу, далеко од свакодневице која га гуши, посебно од како је постао отац. Веома је маштовит концепт у коме се у заједничкој авантури у шуми (шуми косе и правој шуми) нађу Вашка која бежи од своје породице и Деца која за истом жуде, а посебно је дирљив расплет у виду загрљаја, који помогне главном јунаку да се врати својој породици, сада свестан да је она једино што му је важно. Ово је пројекат са много потенцијала, али захтева још времена да би исти достигао. Мотив за бег Оца Ваше на другу главу треба да буду јачи и оправданији, како га не бисмо презрели као некога ко нема објективне проблеме, већ је само слаб да се прихвати одговорности. У том контексту, Комисија препоручује ауторки да промисли о томе да главни јунак ипак буде Син Вашка, а не Отац, посебно имајући у виду циљну групу филма. Потребно је и јасније изградити преломне моменте у којима се Отац Вашка везује за децу са којом је у авантури, како би његова промена на крају (жеља да се врати својој породици) била уверљива. Читав део са доласком деце код Павла и упознавањем његовог Очуха потребно је средити, јер тренутно измиче објективна слика на основу које бисмо могли да пратимо шта се ту заправо дешава (и буквално, и на линији мотивација ликова). И најзад, потребно је да свет вашки буде доследан у својим конвенцијама: ако је то свет у коме се стално дешавају потреси (од чешања) и поплаве (од прања косе), у коме постоји врло детаљно размаштан опис кућа вашака, онда не можемо да прихватимо да вашка одједном чита књигу, гледа фотографију и иде у кафану, као што то раде људи.

ВЕРТИКАЛНО ГЛЕДАНО

Аутор: Марко Бацковић

Након што дроном нехотично снимиле ситуацију у којој непознати човек покушава да закопа живу девојку, Милан покушава да га спречи у томе, трудећи се да сам не постане његова жртва. Трилерски заплет је јасно формулисан и занимљив, и има потенцијал за филм који није тешко реализовати (поготову у новим, глобалним околностима). Прича је иницирана уверљивом драмском ситуацијом у којој човек постаје очевидац нечега што се наизглед чини као убиство. Све што следи након тога је

узбудљива игра мачке и миша у којој се аутор на упечатљив начин поиграва са нашим доживљајем ликова и дешавања. Аутор вешто манипулише гледаоцима и њиховим емоцијама, тако да се намеће занимљиво тематско питање: Колико било ко од нас може да верује ономе што види? У разради је доста ситуација решено невербално, филмски, што је јако добро. У другом делу, прича се превише бави проласцима (механичким аспектима), а мало суштином – драмом и емоцијама – тако да губи на узбудљивости како се ближимо крају. Ово је пројекат који је и на прошлом конкурс позитивно оцењен од стране Комисије. Највећи проблем приче је управо на крају, где је направљена и највећа промена у односу на претходни тритмент. У претходној верзији, аутор је имао дилему око разрешења приче. У новој верзији се одлучио за крај, који је, према мишљењу Комисије, деградирао причу и у идејном и у емотивном смислу.

ЖАРИШТЕ

Аутор: Александар Теокаревић

Пројекат Жариште, психолошки хорор смештен у 1989. у селу крај Пожаревца, бави се односима снаје и свекрве у жељи да се истакне да патријархат и улогу жена унутар тог система. Борба за место у животу мушкарца у овом случају сина, који је постао нечији муж. Осећа се утицај Розмарине бебе кроз приказ свекрве и саме атмосфере руралне средине, која је описана на начин да не постоји могућност за бекство главне јунакиње. Оно што се чини са овим пројектом, јесте да је у почетној фази писања, јер је пут главне јунакиње од прве сцене до краја предвидив и онда нас тај крај који је одлично замишљен, чини равнодушним. Кад би се јунакиња више борила за свој живот и кад би биле назнаке да би чак и успела у томе, онда би крај имао тај ефекат који је аутор замислио.

РОЂЕН У ЦВЕЋУ ЛИВАДА

Ауторка: Ана Вучићевић

Прича прати Томислава, Тому, од његовог детињства у Мрчајевцима па све до живота одраслог човека и приповеда нам о његовом животу, као и пријатељству и љубави са Љубицом, женом с којом се као дечак дружио и у коју се заљубио. Њихова љубавна прича никада не добија срећан крај јер уз много раздвајања, лоших околности и љутње, они бивају раздвојени и несрећни, и на крају Љубица умире на порођају доносећи на свет њихово дете. Сценослед је пун лепих слика из живота као и јасно одређене атмосфере која носи једну сетну ноту прошлости и тежину промашених живота. Оно што недостаје овој причи јесте већа и видљивија мотивација ликова да се раздвоје, и пре свега да Томислав оде другој жени, а не Љубици у коју је од почетка заљубљен, као и сам заплет са одређеном дозом тензије да би наратив добио форму филмске приче.

СТРАНАЦ

Аутор: Бранко Милорадовић

Жена која живи у срећном браку и не примећује ништа чудно док се не врати случајно раније с посла једног дана и затекне мужа да је вара са најбољом другарицом. Прича је доста исконструисана у синопсису, а сценослед се завршава на петој сцени и не знамо шта је крај приче; одоносно у документацији су приложене само ове сцене уместо сценоследа или тритмента, кроз које бисмо могли да имамо увид у читав драмски оквир радње.

НОКТУРНО ЗА СУТРА

Аутор: Илија Ђурковић

Милош је бивши студент који ради као ноћни чувар, што му је нека врста паравана за послитхе са дрогом које завршава за свог кума Ранка. Он је у тајној вези са Аницом, Ранковом љубавницом и плесачицом у Ранковом клубу. Када Аница пожели да изађе из посла, Ранко ће за то оптужити Милоша и освета ће бити неизбежна. Прича има одличну експозицију – упознајемо Милоша и Аницу, који из интима свог (а Ранковог) стана крећу, свако својим путем, у изопачени ритам дана и ноћи, који ће их прогонити и преплитати се до самог краја. Иако аутор у експликацији наводи да су њих двоје два различита света које повезује само сексуална привлачност, из тритмента добијамо другачији, бољи утисак – видимо да је Аница део света који је Милош напустио, а и из којег обоје желе да се она извуче; видимо једну дубоку повезност, коју они само не знају како да испоље. Међутим, увођењем лика Ранка, ствар се компликује, а информације које нам недостају се гомилају и ми не успевамо да до њих дођемо ни на самом крају. То се, пре свега, односи на Ранкову умешаност у смрт Милошевог оца, коју аутор наговештава у снопсису, али не разрађује у тритменту. Осим тога, недостају нам неопходне информације за разумевање троугла Милош-Ранко-Аница (да ли су се Ранко и Аница познавали пре Милоша и Анице или је Милош упознао Аницу са Ранком?). С обзиром да разоткривање тајне везе Анице и Милоша тригерује цео трећи чин, потребно је да нам буде јасан почетак ових односа, како бисмо пратили њихову градацију у ништавило.

ПУЖЕВА КУЋА

Ауторка: Мина Петрић

Након незгоде коју доживи у циркусу у ком ради, десетогодишња Дуња мора да иде у хранитељску породицу. Дуњина незгода инспирише младу редитељку Олгу да направи ангажовани документарни филм о њој. Живот у хранитељској породици не иде како треба, па Дуња убеђује Олгу и Павла, социјалног радника, да крену у потрагу за њеном правом кућом – циркусом. Тамо Олга и Павле сазнају сурову истину о томе како су се чланови циркуса опходили према Дуњи и одлучују да је, мимо њене воље, врате назад. У питању је необична прича, која има бајковите елементе и велики емотивни потенцијал. Највећи недостатак у овој фази је неуверљивост ликова, односа и мотивација у вези са реализацијом Олгиног ангажованог документарног филма. Однос између продуцента Лазара и Олге није уверљив, као што није уверљива ни њена мотивација у вези с тим филмом. Поред тога, чини се да ауторка кроз тај сегмент жели да спроведе одређену тезу, па то додатно чини тај део приче неутемељеним. Завршни део приче је доста захтеван и чини се као да има неколико крајева који су сви скројени по жељи ауторке, а не по логици саме приче. Утисак је да се ради о талентованој списатељици са занимљивим идејама.

МЕСЕЦ РАДОСТИ

Аутор: Предраг Николић

Месец радости је одлична идеја о мјузиклу смештена у малом граду у Србији мај 1969, период пред саму организацију слета у том малом месту. Рок бенд ВИС Непокорни добијају прилику да свирају на прослави Дана Младости, који се први пут организује у њиховом месту. Овај сценослед обилује одличном музиком, која чини одличну подлогу за читање и при замисли овог филма о првим љубавима, бунтовништву и одрастању. Једна од главних замерки коју имамо је снопсис који је приложен, јер је у

свом облику био пренатрпан догађајима, на начин да нисмо могли да стекнемо утисак о ритму филма и томе шта је аутору битно, а шта не. Слично се десило и са сценоследом, без обзира на добру идеју, машту и носталгичност, одређене контра радње одвраћају од главног тока и често се поставља питање, ко је главни лик? У експозиције приче је постављено, као да су сва тројица чланова бенда главни ликови, али нису сви исто третирани, ни што се тиче простора у сценоследу, ни заокружености. Комисија би волела да похвали труд и посвећеност који је аутор утрошио и стварању савршене плејлисте за читање и описима који су дочарали тај период. Можда ће ревизија сценаристичке грађе и са дистанцом, да се прича ослободи вишкова, пружити могућност да врлине пројекта дођу до изражаја.

ДАН КАД САМ УМРО

Аутор: Дарко Марјановић

Сценарио за филм Дан кад сам умро је замишљен као трилер/мистерија са елементима црне комедије и хорора. Део основног заплета је базиран на бајци Баш Челик и смештен у садашњост. На први поглед све је прекомпликовано: имамо и криминалце и коцкаре и духове и трауму из детињства и љубавну романсу. Међутим, све тако измешано, уствари, је веома узбудљиво. Драматуршки проблеми на које би указала Комисија, а нешто што би аутор могао да унапреди за следећи пут су: експозиција није добра - доста ствари се подразумева, а не би требало - није нам јасно ко су људи које је поклао човек из бунара; где је пошао отац ту ноћ ако је већ заробио чудовиште у бунар и зашто га је заробио у бунар? Зашто Душан не каже Небојши ко је Дабић и да је то човек који га је убио? Како Дабић може да буде на два места у исто време? Није јасно да ли Дабић зна ко је Небојша и да ли види Душана? Није довољно добро уведен Дебели да би постао важан лик а ни зашто га Дабић убија? Нејасно је како се појављују духови у Небојшином животу и зашто долазак новог духа поништава присуство старог? С друге стране, сценаристичка грађа има лепу атмосферу, а експликација појашњава изворе и инспирацију и објашњава тон. Написано је, већ и у овој фази, изузетно визуално, тако да можемо да замислимо будући филм.

ПОДРУМ ЗЕМЉЕ НЕДОЂИЈЕ

Аутор: Божидар Кнежевић

Петнаестогодишњи сијамски близанци Адам и Аврам живе и раде у андерграунд атмосфери једне гараже, која је нека врста илегалног циркуса на рубу порнографије, а којом управља њихов старији брат Егон. Егон обећава близанцима да ће им платити операцију раздвајања, уколико изврше убиство, које ће доспети у медије и тако им донети новац. Ово је занимљива, бизарна прича, необичне естетике, која на моменте подсећа на Деликатесну радњу или чак поједине филмове Терија Гилијама. Главни проблем је што се читав заплет и преокрет догоде у последњој трећини филма, док две трећине аутор користи како би нам приближио овај извитоперени свет. У том контексту, иако сјајни, епизодни ликови не доприносе радњи, а сцене Аврамовог и Адамовог сна, иако духовите и поетичне, само потцртавају оно што нам је од почетка јасно, уместо да нам отворе пут ка разумевању претприче (зашто они ту живе, како је до тога дошло). Остаје недовољно јасно и да ли сијамски близанци имају само физички деформитет или су и ментално заостали (аутор у експликации наводи прво, али из сценоследа добијамо другачији утисак). Егон нас није убедио да је убиство једини начин да се дође до медија (а тиме и новца), а само суђење, иако веома духовито у поставци, потребно је да буде уверљивије. Упркос бројним квалитетима које пројекат поседује, тешко је назрети шта ће то бити на крају, због чега Комисија саветује аутору да додатно разради поменуте елементе.

МАЈКЕ И ОЧЕВИ

Ауторка: Нина Плавањац

Када Милица саопшти Николи да је у другом стању, он јој на брутално искрен начин саопштава да не жели дете и предлаже јој да абортира. То изазива сукоб који додатно продубљује кризу у њиховој вези која већ годинама не функционише како треба. Никола се, у потрази за некаквим смислом у свом животу, упушта у авантуру са нестабилном тинејџерком Сањом. Милица сазнаје за њихову аферу и напушта Николу чији однос са Сањом постаје све деструктивнији. Никола се мири са Милицом и њих двоје одлучују да поново живе заједно. Њихов однос, међутим, без Сање не функционише. За то време, Сања, без Николе, покушава да изврши самоубиство. Милица је вади из болнице и доводи је да живи заједно са њом и Николом. Њих троје коначно успостављају некакав баланс у ком су сви задовољни. У питању је јако занимљив пројекат, који има изузетно потентну омнибус структуру која доприноси интересантности приче. У свакој од три приче, пратимо перспективу једног од троје главних ликова и улазимо у појединачну интиму, дилеме и кризе сваког од њих. Ауторка вешто спроводи своју намеру тако да смо на крају сасвим уверени у то да троје јунака који су сви оштећени, тек када су сво троје заједно успостављају функционални и емотивни баланс у својим животима. Ауторска експликација говори да се ради о промишљеној ауторки. Највећи недостатак пројекта у овој фази је трећи део приче, у ком пратимо Сању, који није доследно спроведен, прича се превише брзо одвија, није временски уклопљена са остатком приче и нема одређених ситуација за које знамо да су се десиле. Ауторка као да је одустала од приступа који је наметнула, чиме је пропуштена шанса да се до краја искористи оригиналност и драмски потенцијал приче.

ЗАМКА

Аутор: Ана Митровић

Замка је прича о Јелени која се враћа у родно место у ком је била злостављена од стране свог тадашњег дечка. Сада, Јелена је социјална радница, која је одлучила да преузме судбину у своје руке и да догађај који је обележио њен живот преокрене држећи семинаре о злостављању жена. Она се у граду суочава са својом прошлошћу, бившим дечком, али и са суграђанима, који јој тад нису веровали. Сама идеја је јака и преко потребна да буде испричана. Ауторка дефинише и визуелни третман, што је похвално и помаже снажнијем доживљају приче. Стиче се утисак, читајући сценослед, да је још увек у раној фази развоја идеје. Ликови и њихови међусобни односи нису до краја разрађени. Због тога код читаоца се јављају неке недоумице и питања. Зашто би директор школе причао о Јелени, њеном сараднику који је дошао да држи са њом семинар? Зашто снаја Миља као једина која верује у Јеленину причу, доноси храну бившем дечку – злостављачу? Мислимо да пројекат има потенцијала, само захтева још мало рада који би продубио ликове и односе.

ТАРОТ

Ауторка: Вида Давидовић

Тарот је прича која прати Марију, девојку која се бори за егзистенцију себе и своје породице, али игром случаја бива уплетена у друштво Слобе, контроверзног бизнисмена, и његове игре са Милошем, младићем који жели да освети свог оца који је због Слобе завршио у затвору. Марија се уплиће и покушава да помогне Милошу, да би на крају остала без свега, па чак и изгубила живот. Сценослед има доста нејасноћа које морају бити појашњене и измаштане да би сценарио могао да се развије. Највећи

проблем јесте љубавна романса која се изроди између Милоша и Марије ниоткуда, пребрзо и без јасног тренутка зближавања, као и одсуство чињенице да би неко, ко се бави стварима којима се бави Слоба, остао ускраћен за информацију да Марија шурује с његовим непријатељем. Исто тако, поједини поступци који су изузетно важне тачке у драмској форми имају дозу наивности. У томе се издваја Милошево поверење у Марију да јој предложи план, а зна да је уплетена са његовим непријатељем против којег је план и скован. Ту је, такође, и питање мотивације Милошеве промене која је испрва да освети оца, а онда жели да узме новац и оде у Доминиканску Републику... Начелно је постављена прича, на којој се мора још радити.

ПОБРАТИМ

Аутор: Војислав Савић

У питању је адаптација позоришног комада Побратим Новице Савића. Утисак на основу прочитаног пројекта је да сценаристичка грађа будућег филма није много одмакла од позоришног предлошка. Тема је побратим, али у овом случају тим термином се служи преварант, да би извукао корист за себе. Аутор пореди у експликацији своје јунаке са животињским светом где су слаби, мали и добри, увек жртве великих, јаких и похлепних И на тај начин објашњава људску природу. Сматрамо проблематичном констатацију да у забаченим крајевима живе људи који су прости и безобзирни. Таква тврдња прилично поједностављује човека као свесно биће, које поред потреба има и емпатију, због чега је, ипак, у стању да доноси моралне одлуке. Назнаке племенитијег понашања видимо у лику Предрага, који је једини образован, али и он је поражен на крају и извршава самоубиство. Прича нема протагонисту с којим бисмо се идентификовали. Тешко је одредити где су нам емоције. Вероватно уз Предрага, али он се обеси у току приче.

Х.А.М.И.Р 2.0

Ауторке: Сара Радојковић, Маја Малетковић

Након неочекиване смрти мужа и открића да им је фирма пред банкротом, педесетогодишња удовица Рима, одлази на Сајам среће и магије са циљем да распрода све преостале залихе мерача за притисак на чијој се амбалажи налазе она и њен муж. Тумарајући по надреалом и ишчашеном свету свог несвесног, она покушава да рашчисти са прошлошћу и нађе снаге да настави даље сама. Ауторке су послушале сугестију Комисије да се разради експозиција приче, али је то остало помало недовршено, што је довело до нових проблема у разумевању главне јунакиње. Увођење банкрота фирме, за који Рима сазнаје након смрти мужа, доводи у питање какав је њихов однос био, а самим тим и у каквом је Рима стању сада. Укратко, у тренутној верзији смо у недоумици са чиме се то Рима разрачунава: са тугом због губитка љубави свог живота или са љутњом што је њен идеални живот био само илузија. Лик Свекрве наговештава постојање неке интриге (није то што мислиш), али то остаје само на нивоу трага, који се никада не разјасни. Комисија препознаје труд у раду на новој верзији, али саветује ауторкама да пораве на нејасноћама које сада постоје.

СРЦЕ ПРИЧЕ

Аутор: Страхинја Млађеновић

Срце приче је пројекат о потрази за сродном душом. У центру приче је успешни писац бестселера Андреј, који услед својих бројних фобија, живи у затвореном, херметичном свету у ком му се стално јављају утваре познатих светских писаца. Андрејев живот се мења када на наговор свог издавача Зорана одлази на књижевно вече у Словенију, где упознаје Мојцу, слепу песникињу која, као и он, види утваре писаца. Андреј је опчињеном Мојцином снагом да живи пуним плућима упркос свом хендикепу. Када сазна да постоји могућност да Мојца операцијом поврати вид, Андреј је спреман да прода богату библиотеку свог деде како би јој помогао у њеној намери. Аутор свој пројекат квалификује као романтичну комедију, што међутим, није до краја видљиво из разраде. Ни ауторска експликација није у духу опредељеног жанра, па отвара непотребна питања и збуњује, пре него што нам помаже да разумемо пројекат и ауторску намеру. Духови писаца су симпатично спроведени кроз причу, али се према том елементу треба пажљиво односити, јер поставља одређена очекивања од стране аутора према гледаоцима. Аутор има намеру да својим филмом покаже млађим генерацијама како је литература моћан савезник кроз живот и да им обнови интерес за класике. То је едукативни елемент приче који се чини да уопште није неопходан.

ЈЕВАНЂЕЉЕ ПАЛИХ АНЂЕЛА

Аутор: Александар Чубровић

Јеванђеље палих анђела се бави илегалном трансплантацијом органа на Косову. Прича причу о жртвама, наручиоцима, хирурзима, организаторима кроз једну забрањену љубавну причу између младе Српкиње и Албанца. Највећи проблем овог предлошка за сценарио је што су главни јунаци постављени типски и самим тим ми, читаоци, будући гледаоци, немамо за кога да се вежемо. Идеја је замишљена као јака и потресна, али фали јој живота како би се избегла стереотипизација, да би се потенцијал приче, издигао на виши ниво. С обзиром на важност теме, потребан је много озбиљнији и одговорнији приступ.

MOTION OF DARKNESS (ИГРА ТАМЕ)

Аутор: Марко Стојановић

Motion of Darkness (Игра таме) је замишљен као документарно – играни филм који се бави суштином Бутох уметности демонстрирајући њено извођење од стране западњака, и тиме оповргавајући јапанску теорију да они који нису Јапанац, не могу да се баве овом уметношћу. Оно што недостаје пројекту јесте драмска форма. Иако је филм документарне форме он мора имати некакву линију приче, што је аутор изоставио да формира, иако се врло прецизно концентрисао и сликовито описао ликове, односно плесаче, и улоге које они плесом тумаче. Потребно је да знамо наратив игре. Недостаје нам, такође, и објашњење због ког је ово замишљено као документарно-играни филм, а не само документарни, као и још приче о историји Бутох плеса, његовој распрострањености, значењу и симболици, као и ко су саговорници који ће нам те ствари открити и кроз које ћемо Бутох упознати.

МЕД

Ауторка: Оливера Пантовић Коларић

У питању је адаптација књижевног дела, романа Мед Слободана Деспота. Бави се темом идентитета у заједници којој припада, непосредно након рата у Книнској крајини и операције Олуја. У центру

збивања су два човека, отац и син. Син бива приморан да крене у потрагу за оцем, који је стицајем околности остао у завичају у подножју планине Велебит, након повлачења српског стновништва из тих крајева. Потрага за оцем се претвара у трагање за собом. Читава ствар са враћањем у прошлост и подцртавањем злочина Усташа над Србима 1941. је непотребна и умањује објективност и евентуалну могућност да ово буде филм о последицама рата из Југославије из перспективе Срба, а који не стаје ни на чију страну, већ напротив поентира да су у рату сви жртве. Мед у причи симболише помирење, природу и извор живота.

ПЕВАЈ МИ О РЕВОЛУЦИЈИ

Аутор: Саша Перих

Група различитих уметника сквотирала је зграду и сада у њој живи по принципима солидарности и заједништва, верујући да свет може бити боље место. Током њихових припрема мјузикла на ту тему, долази информација да је зграда продата и да ће бити срушена. Иако концепт отвара много могућности за разраду ликова и односа, тај потенцијал је пропуштен. Јасна је намера аутора да главни јунак буде група људи, али чак и унутар те групе треба да постоје разлике, сукоби, карактери и све оно што филм подразумева. С обзиром да је у питању дугометражни играни филм, потребно је да ликови буду прецизнији, да се односи развијају и да се радња развија. У тренутној верзији, идеја је јасна, али се од ње не одмиче у реализацији, већ све остаје на моменте прилично памфлетски и као недовољна грађа за дугометражни играни филм.

СРПСКА СВАДБА

Аутор: Марко Црногорски

У питању је истоветан пројекат као са претходног конкурса. Комисија остаје при ставовима које је том приликом изнела. Када ћерку мафијашког боса Ђорђа остави дечко пред венчање, он креће у потрагу за новим зетом, како би се венчање ипак одржало и спречила велика брука. Духовит заплет који једну моћну фигуру измешта из криминогене свакодневице и смешта у безуспешну потрагу за идеалним зетом, отвара могућност за многе комичне ситуације. Међутим, у дугачком уводу у коме ћерка бива запрошена, остаје нејасно када и како се пар упознао и каква је њихова веза била раније. Због тога нам мотивација дечка да је остави остаје упитна, а самим тим и раскид, који доводи до заплета, постаје неуверљив. Нејасно је и шта је то Ђорђе открио о свом зету, као и зашто то није употребио против њега како би га евентуално условио да ожени његову ћерку. Поменути проблеми се потенцијално могу решити сажимањем увода и смештањем радње у тренутак у коме се раскид управо догодио. Такође, сцене са криминалцима, иако су комичне, требало би да увек доприносе радњи (као што је то добро изведено у првој сцени када ћерка доводи дечка на упознавање).

ПРОГРАМ

Аутор: Марко Црногорски

Програм је научно-фантастична драма о константној људској несрећи, која једино решење налази у виду програма који пројектује савршен живот. Аутор се бави истраживањем Платоновог Мита о пећини, која је постављена у будућност. Налик познатој Матрикс трилогији, протагонисткиња филма Софија спознаје да њен супруг не живи срећно на другој планети, већ у конструисаној виртуелној реалности.

Иза тог програма стоји доктор Алек, који је направио тај свет из алтруистичких побуда и зарад спасења природе. Комисија је поред велике жеље да подржи један научно-фантастични филм, наишла на препреке у виду тритмента који је често због граматичких грешака био тешко читљив. Гомилање догађаја га је чинило тешким за праћење. Ауторска експликација је врло неконцизна и није донела ништа ново ни за причу ни за приступ. Чини се да је аутор тек на почетку рада на овом сценаристичком предлошку.

АНДАДАСИ

Аутори: Огњен Обрадовић, Гвозден Ђурић

Радња Андадаси је смештена у време периода бомбардовања 1999. године у граду Ужице. Пратимо судбину дечака Угљеше и његове породице, као и његово пријатељство са вукодлаком, а заправо двадесетогодишњом девојком која пати од ретке болести, Аном. Након што његово, наизглед, безбрижно одрастање бива потресено разним разочарањима, Угљеша топлину проналази код Ане која на дирљив начин опонаша гласове из његовог омиљеног цртаног филма не би ли га утешила, након што он прође неколико препрека да би купио ту касету за коју се испостави да нема тон. У жељу агресије, разочарања и нагло прекинутог детињства ово двоје људи имају једно друго и то им помогне. Ово је прича о одрастању и о аутсајдерима, која одише топлином и испуњена је осећањем носталгије и аутентичним приказима дечачког одрастања. Нејасно је зашто је прича стављена у време бомбардовања, јер то не доприноси причи ни у једном аспекту сем у виду спознаје Сање да ју је муж напустио. Осећа се потреба за ранијим појављивањем Ане, јер се њен лик укључује у причу доста касно у сценоследу и самим тим губи прилику да сам лик, па онда и однос између ње и Угљеше, градира.

ЉУБАВНИЦИ ИЗ ЗВЕЗДАРСКЕ ШУМЕ

Аутор: Радослав Павковић

Ова комедија са елементима еротског трилера, у духу Алмодовара или Шијана прича гротескну љубавну причу између књиговодкиње и локалног манијака. Ликови су одлично написани, живописни, а сценаристичка грађа има занимљиву атмосферу. Комисија је разматрала овај пројекат и на прошлом конкурс. Иако је аутор уложио напор и неке ствари унапредио, утисак је, такође, да и даље постоје извесни недостаци у причи. Превише је искомпликована радња у жељи да се оправда Којићева манијакалност. Било је боље кад је наратив био једноставнији и цела прича испричана из визуре књиговодкиње. Уколико аутор успе да превазиђе неке од ових драматуршких недоумица, верујемо да Љубавници из Звездарске шуме могу да буде забаван биоскопски филмски хит.

ПОСЛЕДЊИ АПЕРКАТ

Аутори: Никола Петровић

Огњен је боксер аматер који, након што му је жена преминула, води рачуна о својој ћерки Исидори. Поред тога, отац му болује од деменције, а Огњен осећа болове у стомаку због којих пада у несвест, да би у болници сазнао да има карцином. Када први пут добије понуду да се за велике паре бори против познатог боксера Јакше, с којим је у сукобу од раније, Огњен то одбија, али у новим околностима прихвата изазов како би обезбедио будућност својој ћерки. Изможден од болести, Огњен улази у ринг како би једном за свагда изравнао свој рачун са Јакшом. Ово није прича у којој јунак треба да доживи

промену, већ прича о наглашеним негативним околностима које утичу на живот протагонисте. Права драма није у јунаку већ у околностима око њега, које су изразито лоше. Поред тога што му је супруга преминула на порођају, а отац му болује од деменције, јунак открива да има карцином простате у поодмаклој фази. На све то и тренер га поткрада, а кроз причу ћемо открити и да му супруга није била верна, што ће довести у питање и његово родитељство. Оваква поставка у којој је идеализовани јунак константно изложен незаслуженој неправди, неминовно провозира емоције, али је утисак да аутор манипулише њима како би изазвао хињени патос. Неуверљив је моменат када се у причу укључују полицијски инспектори који од Огњена траже сарадњу. Није јасно на који начин Огњен може да помогне полицији, с обзиром да је у непријатељском односу са Јакшом. Та епизода може да се разуме једино као ситуација која додатно показује Огњенов високи морал и витештво, што, на жалост, потврђује намеру аутора да до краја идеализује свог јунака. Предуго пратимо свакодневни живот главног јунака, без драмске радње у правом смислу речи, јер јунак нема активан циљ, већ је све време у стању, изложен догађајима ван његове контроле. Комплетна структура се базира само на једној драмској ситуацији, Огњеновој одлуци да прихвати борбу са Јакшом. Цела прича наводи у том смеру, тако да је разрешење приче предвидљиво и очекивано.

ПРОДУЖЕНИ ВИКЕНД

Ауторка: Катарина Кољевић

Добро написан сценослед са јако јасним светом који ауторка гради, и прецизно дефинисаним ликовима који тај свет чине. Атмосфера приче је такође јасна, аутентична и жанровски тачна. Прича прати ликове који станују у хотелу за самце, што је само по себи аутентична и занимљива премиса, чије животе мења самоубиство непознате жене. Ауторка поставља хотел као главног колективног јунака, што у овој причи одлично функционише. Оно што филму недостаје јесте разрада појединих елемената, односно функције полицајаца у самом сценоследу који испрва имају једну радњу која се касније претвара у истрагу, па стога њихова појава може доћи и касније. Чини се да је можда једина мана филма што се заплет дешава прерано, те би то могло да се развије до следећег конкурса да би сценослед задобио добру подлогу за развој сценарија.

ПОЛУМРТВИ

Аутор: Стефан Андрејић

Када Милош погине у саобраћајној несрећи у селу својих родитеља, његова девојка Лана окреће се влашком ритуалу којим ће уз помоћ сеоске Ромкиње вратити Милоша из мртвих. Да би ритуал успео, Лана ће морати да убије све чланове Милошеве породице, али неће бити спремна на последњу жртву коју (полужив) Милош тражи, а то је њихово нерођено дете. Жанровски веома јасан и чист пројекат са сасвим солидним ритмом и одличном атмосфером малог села и божићних сметова. Комисија саветује аутору да се у експозицији више посвети представљању лика Лане, њеној посесивности и неспособности да буде самостална (самохрана мајка), како би њена транзиција у серијског убицу била уверљивија.

ФОЛКЕР

Аутор: Иван Станчић

Након што доживи мождани удар на концерту поводом прославе десетогодишњице каријере, чувени певач Лаки буди се са амнезијом. Ово му даје могућност да погледа свој живот другим очима, изнова упозна себе и одлучи хоће ли бити Лаки, звезда порока и турбо-фолка, или Лазар, човек из малог села на југу Србије... Ако је овакав избор више уопште могућ. Одлична поставка приче у којој мождани удар служи као потенцијални reset button за један промашени живот и у којој се гледаоци упознају са главним јунаком док се он истовремено упознаје са собом. Лаки и његов свет баналности су потпуно јасни и (заstraшујуће) духовити, али проблем настаје када Лаки крене на пут у прошлост, ка својим коренима. Очекујемо да ћемо упознати некадашњег Лазара, да ћемо открити ту генезу злочина, али останемо ускраћени за то. Утисак недовршености тог дела приче је још интензивнији због врло детаљне разраде првог дела, због чега Комисија саветује аутору да додатно разради лик Лазара и делове који се на њега односе.

ПАРАДАЈЗ

Аутор: Ђорђе Микетић

Остоја, архитекта који живи у емиграцији, након 5. октобра одлучује да се врати у Србију. Започиње нови живот, упознаје девојку Машу до које му је стало и пун елана гради нови живот. На послу добија први самостални пројекат, али се он не допада Професору који тражи другачије решење. Остоја не жели да пристане на компромис, али открива да је неко фалсификовао његов потпис и послао стари пројекат. На свечаности отварања обновљеног позоришта, пројекта на којем је радио, Остоја се посвађа са Машом и одлази. Следећег дана сазнаје да му је отац добио инфаркт и одлучује да се врати у Немачку. Одлази у Хамбург да започне нови живот, али схвата да то није живот који жели и поново се враћа у Београд, али сада као промењен човек. Аутор добро тематизира своју причу кроз дилему отићи или остати. Отићи из пораженог друштва, са потплаћеног радног места, из лажних пријатељских односа, из система који награђује нерад а спутава ентузијазам. С друге стране те дилеме је живот наше емиграције која живи поспану и аутоматизовану извесност уређене свакодневице а размишља вреди ли се вратити тамо где су мисли и сећања, где је укус пун, а очи сузне. Из грађе је јасно да је у питању пројекат који је базиран на литерарном предлошку. Ту се крију и највеће мане филмског пројекта који је превише разуђен и дигресиван, са много догађаја који не померају драмску радњу. Потребан је храбрији и ригорознији драматуршки рад како би се направио отклон у односу на оригинално дело и како би се добро формулисана тема заострила кроз драмску радњу. Било би узбудљиво када би се прича дешавала у два временска тока, један у Београду, а други у Хамбургу који би константно наводили гледаоце да активно преиспитују главну тематску дилему приче.

ЛОМАЧЕ

Ауторка: Неда Радуловић

Ломаче Неде Радуловић одише атмосфером психо-трилера. Причу отвара мистериозно убиство урбане девојке Ане, чији мотив је непознат, злочин је почињен без сведока, али пуно неразјашњених међуљудских односа оставља могућности за пуно осумњичених. Филм се дотиче пуно тема, питање посесивности у вези и где је дозвољена граница. Хомосексуални односи са свим увезеним европским правима се подразумевају у своја четири зида, али ван њих у земљи Србији се и даље третирају као стигматизирана група. Питање феминизма и ко има права на њега, чине пројекат занимљивим и слојевитим. Оно што се чини, читајући пројекат и наилазећи на мешања имена код ликова и брзом

расплету, то је да је овај сценаристички предлогак у раној фази и захтева још рада. Комисија жели ауторки да препоручи да се пријави на следећи конкурс, са новом, дорађеном верзијом.

ЦРНИ РАЗВОД

Аутор: Драган Николић

Црни развод је филм о Влашком истоименом обичају, који се надовезује на такође Влашки пагански обичај Црне свадбе. Након што мртвог младића ожене девојком, она је у обавези да га годину дана жали у црини док је на годишњицу сахране у ритуалном обреду не разведе од њега. Прича почиње припремама за обележавање четрдесет дана од сахране младића, током којих он почиње да се јавља у сновима своје бабе где јој говори како се мора раније развести од своје живе невесте, јер жели да буде с покојницом коју воли, на оном свету. Занимљива и необична прича и тема о којој, судећи по ауторској екпликацији, аутор пуно зна и влада њом. Проблем се јавља у нејасноћи тога ко је протагониста, и носилац радње кроз чије очи ћемо посматрати радњу и упознати друге ликове. С озбиром да је пројекат означен жанровски као комедија, потребно је да буде много више елемената тог жанра, јер у тренутној фази то недостаје.

У ПРВОМ ЛИЦУ

Аутор: Дарко Лунгулов

У првом лицу је замишљен као документарни филм са реконструкцијама, одоносно играним, одглумљеним деловима раније снимљене – документарне грађе пројекта. Уметник Михаило Ристић је снимео око 1500 сати разних исповести на улици мобилним телефоном, и том приликом пратио 30 различитих људи. Аутор пројекта који је добио на поклон тај снимљени материјал од Ристића, жели да у будућем филму комбинује овај материјал, реконструише неке његове делове, комбинује све то са одломцима из изведених уметникових видео радова и као филмски мета моменат документује свој однос са уметником током изолације изазване глобалном пандемијом. Комисија сматра да је ово можда све превише компликовано, и да су неки од елемената, још увек нејасне драмске структуре, овде сувишни. Можда је тих 1500 сати довољно да се направи прича и о уметнику и о његом погледу на свет и о једном протеклом времену.

ДВОЈНИЦА

Ауторка: Јелена Марковић

Када научницу Наду за мало убије непознати снајпериста, она улази у потрагу за починиоцем и открива да постоји паралелни свет, из којег је дошао и сам Снајпериста у потрази за Надином двојницом која је у тај свет пребегла. СФ прича, која на моменте асоцира на комбинацију популарних серија Westworld и Counterpart, заправо је прича о Надином помирењу са собом и интеграцији њене личности. Овакав приступ теми је веома добар, али и прилично комплексан, те не чуде пропусти и нејасноће, које тренутна сценаристичка грађа има. Лик (прве) Наде потребно је јасније увести, како бисмо и пре појаве њене двојнице схватили каква је она и шта је мучи. Циљеви Двојнице треба да буду јаснији - да ли жели да спасе Наду (и свет) или да јој пренесе своја знања и научи је да прелази из једног света у други? За сада остаје неразрешен и однос Снајперисте и Наде Двојнице – наговештено је да су били у вези, али имамо недовољно информација, на основу којих бисмо могли да ставимо причу у шири контекст. То је

посебно важно због самог краја, у коме самоубиство Снајперисте тригерује спајање светова, а самим тим и Надину интеграцију. У том контексту, Снајпериста мора бити метафора или крај мора да иницира нешто друго. У сваком случају, за шта год се ауторка одлучи(ла), треба да буде јасније. И најзад, с обзиром да се мултиплицирање света догодило након Надине одлуке да прихвати сигуран посао, потребно је да знамо шта је претходило тој одлуци тј. чега или кога се морала одрећи да би добила сигурност и тиме изгубила/потиснула део себе са којим се на крају мири.

ОДАНОСТ

Ауторка: Моња Јовић

Одмах након Другог светског рата, на удаљеном салашу близу границе живе Петар и Магдалена. Њихов однос је посесиван, оптерећен Петровом патолошким љубомором. Након доношења Резолуције Информбироа, њихов микросвет се мења. Припадници Југословенске армије долазе како би додатно обезбедили државну границу. Присуство војске тера Петра да сакрива Магдалену. Након што официр војске Данило ухапси Петра због сумњивих активности на граници, Магдалена наставља добровољно заточеништво. Све гладнија и луђа, у страху да ће бити виђена, она убија једног војника и сакрива леш. Када се Петар врати, измучен физички и духовно, оптужује Магдалену да га је преварила са Данилом. Да би доказала своју оданост, она убија Данила који се ту затиче, а затим војник у његовој пратњи убија Петра. На самом крају, Магдалена убија војника и остаје сасвим сама. У питању је интимна драма која третира један патолошки љубавни однос. Из материјала није јасно зашто је ауторка одабрала да своју причу ситуира у баш тај специфичан историјски тренутак и на који начин се баш тај контекст чини релевантним данас. Разрешење приче се чини збрзаним и неуверљивим, јер се из једне психолошке интимне ситуације претвара у ватрени окршај у којем гине неколико ликова. Сам крај који покушава да тематизује позицију жене у Титовој Југославији се чини наметнутим и квари крајњи утисак о причи која има добру атмосферу.

ПЧЕЛЕ

Ауторка: Ива Брдар

Пчеле, сценаристкиње Иве Брдар и редитељке Лее Трибуле, је један деликатан, према њиховим речима интимистички филм о девојци која је изгубила моћ говора, оног тренутка кад је њена мајка нестала. Визуелно упечатљиве сцене са ројевима пчела које насељавају напуштени град смештен у подножју Пиринеја, дају специфичну меланхоличну атмосферу којом све време одише тритмент, тако да можемо тачно да га замислимо. Ауторке су се побринуле да се тај осећај појача кроз приложен moodboard и, такође, претходним кратким филмом које су заједно направиле. Пројекат је све време био у ужем избору Комисије, али је због ограниченог броја пројекта који могу да се подрже, остао без финалног гласа. Надамо се да ће се пријавити на следећи конкурс.

ЧИСТИЛИШТЕ

Аутор: Момир Милошевић

Радња је смештена надомак фабрике органског сапуна у шумама у околини Пирота. Вукашин долази тамо да пронађе рођаку, којој је средно запослење у својој фирми, након чега је она мистериозно нестала у тренутку када је требало да се пресели у Београд и почне да ради. У потрази, Вукашин прати

изазовну тинејџерку опседнуту мирисом органског сапуна који се производи у оближњој фабрици, али искључиво за извоз. Премиса у којој млади који желе да напусте руралне средине постају сировина за производ намењен искључиво извозу је јако интересантна и потресна. У односу на претходни конкурс, мотивације ликова које су недостајале су мало јасније; постоји градација код Вукашина, који постаје све заинтригиранији и забринутiji за нестанак своје рођаке како се прича развија. Структура у којој делове наратива сазнајемо из два различита периода: садашњости, кроз Вукашинову потрагу предвођену младом Селеном; и блиске прошлости, односно последњег дана када је ико уопште видео његову рођаку Љубицу се испоставља као веома zgodна у откривању правог лица Селене, за коју кроз наратив из прошлости сазнајемо да не говори истину Вукашину, а и да је сам Вукашин у потенцијаној опасности. Оно што и даље није разрешено у причи, као и на прошлом конкурс, је трећи чин и сам крај филма, који немају јачину и узбудљиву атмосферу као први и други чин. Није јасно на крају шта Вукашин ту тражи: његови мотиви су нејасни као и његова судбина.

СМРТ У СЕЛУ

Ауторка: Слободанка Радун

У бачком селу се догоди убиство. Инспекторка Дуња из Новог Сада је задужена да га реши. Њена истрага је наводи да осумњичи погрешну особу. У селу се наставља низ насумичних убистава. На крају, наоружани сељани крећу у претраживање кућа и проналазе убицу ког одмах након тога и убијају. Осећа се да ауторка познаје миље и карактере с обзиром да је галерија локалних ликова уверљиво постављена. Амбијент је, такође, лепо описан, има јаких визуелних елемената и елемената аутентичне атмосфере. Провејава осећање празнине. Иако је реч о жанровском пројекту, мало тога у самој причи је узрочно-последично. Главна јунакиња Дуња не води истрагу у правом смислу речи, па тако на крају она ни не решава случај. Дуња није лик с којим би се гледаоци поистоветили с обзиром да нема квалитете искусног истражитеља који је способен да реши мистерију. Њена улога у причи се чини маргиналном с обзиром да не доприноси разрешењу, а није јој посвећено ни довољно пажње као лику да бисмо се емотивно везали за њу. Расплет приче је решен површно, без покушаја да се објасне прави мотиви убице, као ни разлози зашто је баш сад, након више од две деценије, одлучио да убија, што једино може да се разуме као комички отклон ауторке према причи и жанру, док је ефекат таквог краја осећање да сама прича нема дубљи смисао.

МИЛЕВА

Ауторка: Емилија Гашић

Милева је прича о Милеви Марић Ајнштајн, њеном детињству и одрастању у Цириху и каснијем животу и браку са Албертом Ајнштајном, као и њеној каријери и мајчинству. Филм је биографски и тачан када су у питању историјски подаци и веродостојност догађаја који се могу пронаћи као описни из Милевиног живота. Оно што сценоследу недостаје јесте разрађеност њеног лика, потребно је да нас ауторка упозна са тим ко је она била као особа, а не као Милева Марић Ајнштајн за коју свет зна. Фали нам да је упознамо као драмски лик који осећа, као и да видимо та осећања сирово и крупно, нарочито јер је она носилац радње и централни лик. Из веће огољености њеног лика проистећи ће и сликовитији опис њених поступака као и односа који је имала са другим ликовима у животу.

НА ДАН СВ. МРАТЕ

Аутор: Јанко Павловић

Цвеле је остарели адолесцент који бежећи од суочавања са проблемом са девојком одлази, мимо своје воље, код оца у село на Стару планину, дан уочи славе Св. Мрате. Сутрадан, на дан славе, у кући завејаној снегом, Цвеле проналази оца мртвог. Село је напуштено, телефонске линије су прекинуте због снежне олује и он је приморан да испуни последње обећање дато оцу: да сачува стадо оваца од вукова. Ова ситуација га суочава и са самим собом и на крају мења. Ово је сценаристичка грађа за филм о сазревању. Аутор текста долази из света адвертајзинга и каже за себе да је одувек волео да измишља приче. Има духа, довитљивости и виспренности, решења као у рекламним кампањама. Структура је доста стандардна, линеарна. Мотиви изумирања села и традиције, одрастања и сазревања су свакако занимљиви и универзали. Нажалост, све је ипак доста очекивано у причи, баш због те класичне нарације, а лик главног јунака је исконструисан за потребе оваквог наратива. Експозиција је зато неуверљива, док је други део, кад Цвеле остане сам заробљен са овцама и опкољен вуковима, много интересантнији сегмент филма који има изразито филмичну атмосферу.

МУТА

Аутор: Огњен Исаиловић

Мута је талентовани кафански музичар који пристаје да се прикључи Банетовом оркестру након што му овај обећа да ће му помоћи да нађе свог оца. Мута се зближава са Мајом, певачицом у оркестру која је уједно и Банетова жена с којом он већ дуго безуспешно покушава да добије дете. Мута својим музичким талентом доноси оркестру успех и новац, али Бане није у стању да испуни свој део договора и помогне Мути да пронађе оца. Када Маја остане у другом стању, Мути и Маји је јасно ко је прави отац, док Бане ништа не слути. Маја успева да убеди Банета да приме Муту да живи са њима, али Мута то одбија и заувек одлази. Прича гравитира између два главна тематска мотива: потраге за оцем и љубавног односа са Мајом, при чему је други мотив много конкретније заступљен. Део приче у вези са Мутиним оцем није довољно разрађен и објашњен. Мутина потрага за оцем је потпуно пасивни елемент приче, који више служи као драматуршка поштапалица, него као аутентични део драме главног јунака. Није јасно шта се догодило са Мутиним оцем, као што није јасно ни зашто би Мута поверовао потпуном странцу да је у стању да му помогне. Аутор у експликацији описује особу која је била инспирација за насловног јунака приче. Реч је о изузетно живописном лику, па је питање зашто аутор није искористио више аутентичних елемената у градњи свог фиктивног лика. Уколико то није ни била намера, није јасно зашто толико простора у експликацији посвећује њему и детаљима из његовог живота. Дobar елемент приче је виолина која се користи као облик комуникације. Разрешење приче сугерише промену код главног јунака, али с обзиром да тематску подељеност приче, није јасно о каквој промени се ради, па прича на крају не постиже праву поенту.

ЖИВОЈИН МИШИЋ - ВОЉА И ОДБРАНА

Аутор: Драган Ђирјанић

Пројекат Живојин Мишић – Воља и Одбрана прати праунука Живојина Мишића и кроз причу он огледа свој живот са животом славнога војводе. Предложак за развој сценарија документарног филма, без обзира на наше предзнање о војводи, је врло осиромашено и од информација и од било какве врсте драмског тока, осећај је као да се прави репортажа о Живојину Мишићу, на начин да се његов унук

интервјуише. Иако би ова Комисија волела да гледа филм о славном војводи, аутор нас није убедио да би поменути филм превазишао оквире телевизијске форме. Утисак је да аутору тек предстоји озбиљан рад и промишљање на ту битну тему.

ПОЧНИМО ЉУБАВ ИЗ ПОЧЕТКА

Ауторка: Ана Јанковић

Прича прати живот, успон и пад, као и поновни успон певачице (Благице) Бети Ђорђевић. Филм је биографија личности за коју је ауторка изузетно везана и јасно је да је подробно проучила њен лик и дело. Оно што мањка пројекту јесте драмска структура која би уобличио сценослед у драмску форму сценарија за филм. Испрва делује да је цео филм флешбек, али онда се више пута враћамо на садашњи тренутак што нам разбија ритам приче. То је, међутим, мањи проблем од тога што неколико пута помислимо да је крај филма. Крај се мора прецизирати јасније и стога ће сама прича добити на већем ефекту и јасноћи. Предлог ауторки би био да највећи део филма посвети једној фази живота главне јунакиње, како би се кроз ту животну фазу јасније успоставила карактер и тон приче.

ТВИТОСАУРУС

Аутор: Александар Милетић

Када се Лена обогати преко ноћи захваљујући својим постовима на јутјубу, њен отац Вукоје, пензионисани доктор геологије, убеђен је да она, заправо, дилује дрогу. У новој верзији приче, ликови и жанр су врло јасни и чисти. Међутим, оно што је изникло као нови проблем јесте недостатак узрочно-последичне везе између дешавања у чиновима. Први део се бави Вукојевим ухођењем ћерке, други покушајем рударења криптовалута, а трећи његовим радом и Ленином књигом о њему. Иако је свака од тих линија једнако духовита, оне не произилазе једна из друге, те имамо утисак да се стално селимо са теме на тему, из једне у другу Вукојеву епизоду. Комисија због тога саветује аутору да размисли можда пре о писању серије, него филма, с обзиром на неодржив карактер Вукоја, који отвара могућност за мноштво епизода. Веома је духовито што се један доктор геологије бави новом врстом рударења, па не треба пропустити потенцијал за комедију забуне, у којој би појединци његов рад могли сматрати светим гралом крипто рударења, због чега би Вукоје могао упасти у нове непредвидиве околности.

ЛЕФТОВЕРС

Аутор: Светислав Драгомировић

Педесетогодишњи Мијат је власник оронулог стриптиз клуба, утеривач ситних дугова и анонимни алкохоличар, човек који је следом погрешних одлука дошао на маргину. Када ствари крену по злу, Мијат ће у покушају да се извуче, заправо упасти у клупко криминалних радњи, а на том путу упознаће и шеснаестогодишњу Аниту, ћерку за коју није знао да постоји. За разлику од врло јасне експликације, у којој аутор наводи да је желео да исприча породичну драму са елементима крими филма, у приложеном сценоследу крими прича заузима средиште, док породична драма између Аните и Мијата не утиче на радњу, све до самог краја, када Анита изда Мијата. Због тога Комисија саветује аутору да разради овај однос, као и да се посебно фокусира на разраду ликова Аните и Мијата. Готово две трећине сценоследа је нека врста експозиције у којој се гомилају ситуације које терају Мијата све дубље у бласто својих погрешних одлука, али немогуће је мерити степен хаоса уколико немамо са чиме да га

упоредимо (ми не знамо какав је Мијат био пре и како је дошао до стања у ком га затичемо када филм почне). Поред поменутог, потребно је с посебном пажњом уводити нове криминалне струје, како бисмо могли да схватимо какве су расподеле моћи унутар мафије, ко је на чијој страни, а самим тим и да пратимо у коликом је проблему наш главни јунак.

КО ЈЕ ОВДЕ ЛУД

Аутори: Алекса Шербан, Стеван Шербан

Три пара јунака су шверцери српске, хрватске и бошњачке стране у време рата у Босни. Након што је оборен амерички невидљиви авион, Срби Мрки и Лабуд проналазе и отимају пилота с идејом да га продају Американцима за велике паре. За то сазнају Бошњаци Един и Јусуф, па га они отимају с истом идејом. На крају и Хрвати Пицек и Рундек отимају пилота, поново са истом идејом. Када се сви удруже у намери да заједнички обаве примопредају, пилот одлучује да остане у Босни, јер се заљубио у Јасмину, девојку која га је чувала у заточеништву. Како би ипак зарадили новац, Мрки и Лабуд одлучују да продају делове невидљивог авиона Кинезима за велике паре. Стицајем околности и остали јунаци приче долазе до новца, па тако коначно сви могу да остваре своје снове. У питању је комедија која је ситуирана у реалан контекст и користи реалан догађај – обарање америчког авиона – као покретач драмске радње. Прича има заплет који је изразито жанровски и може да буде повод за занимљив филм. У овој фази, међутим, постоје одређени недостаци којима би аутори требало да се позабаве. На првом месту, постоји одређена скоковитост и недоследност у развоју радње, као на пример ситуација у којој се Јасмина и пилот нађу у кафани, након које одмах следи сцена у којој су сви ликови са везаним пилотом. Из тога се стиче утисак да је Јасмина издала Пилота у кога је наводно заљубљена, што сасвим сигурно није била намера аутора. Други значајан недостатак у овој фази је то што сви главни ликови приче, њих шесторица, у основи функционишу као један драмски лик. Па чак ни унутар парова ликова нема никакве разлике, па тако нема ни правог сукоба. Диференцијација између њих би помогла да се појача комички потенцијал приче. Прича не достиже праву кулминацију с обзиром да се превише једноставно разреши ситуација са Американцима и примопредајом. Посебно је натегнуто разрешење које нас води до срећног краја, а у којем долази до примопредаје са Кинезима.

РАДИОЛАРИЈЕ

Ауторка: Горана Јовановић

Пројекат Радиоларије се бави љубавним троуглом Уне, Давора и мистериозног пацијента менталне институције - Вање. Сукобећи садашњост и прошлост ауторка постепено открива своје ликове и шта је то што је довело до њихове тренутне ситуације, Уна је усамљена станарка на горњем спрату своје некадашње родитељске куће, а у приземљу обитавају њена сестра, сестрић и Давор. Оно што чини овај пројекат занимљивим је специфична тема коју је ауторка одлучила да обради. Види се да постоји конкретна идеја у структури причања приче и да се тиме највише бавила, оно што је проблем су ликови. Иако занимљива конструкција да Давор и Уна десет година касније раде у болници где је Вања био смештен, не постоји никакво друго објашњење за то. Да ли то значи да су њих двоје заједно студирали? Јер то се нигде не види. Вањин шарм се описује том речју, али се не види и не осећа у описима. Једино где се назнаке свих ликова осећају је у игри истине и изазова, што није довољно. Мотивација Ленке чак и у експликацији је неуверљива.

КРАГУЈЕВАЦ

Аутор: Лазар Здравковић

Сценослед за филм Крагујевац говори о догађају и жртвама стрељања у Крагујевцу 1941. године током Другог светског рата. Проблем пројекта је што не постоје јасно одређени протагонисти који нас воде кроз причу, и не разликују се споредни од главних ликова. Неко мора бити носилац радње, а нажалост овде тога нема, и самим тим смо лишени да упознамо било ког од ликова, јер се сувише времена потроши на површно упознавање много њих. Самим тим, нема ни односа између њих који би нам то јасније приказали. Потребно је да се прича дефинише кроз очи једног или неколико ликова који ће бити јасно дефинисани и структурисани, као јединке и у својим односима, да би се гледалац могао везати и кроз њега/ њих пратити овај трагичан историјски догађај.

МАТЕРИНСКИ ДОМ

Ауторка: Милица Недељковић

Матерински дом је установа која збрињава труднице и породиље са бебама до годину дана старости онда када оне немају где другде да оду. Тема је актуелна и важна за ову средину, и није јој се до сада придавало много значаја. Прича прати Биљану која долази у матерински дом након што напусти свог партнера који ју је малтертирао и пошто јој породица не дозволи да се трудна врати у њихову кућу. У материнском дому она упознаје Мају, деветнаестогодишњу трудницу, сироче из Звечанске. Ове две жене ће једна другој помоћи да превазиђу тежак период за обе у борби за своју децу. Крај тритмента је још увек прилично неразвијен. Није јасно због чега би Биљанин одлазак из дома значио крај пријатељства и последњи сусрет са Мајом. Временски оквир у филму је потпуно недефинисан, јер је утисак током читања тритмента да се све догађа у јако кратком периоду. Ако разреши трећи чин и реши проблеме филмског времена, Комисија сматра да би овај пројекат могао да буде веома важан и занимљив, тим пре што долази из Србије, са Балкана.

ПОСЛЕДЊИ ВИТЕЗ

Аутор: Андреја Стојановић

Након смрти Цара Душана, Палман, капетан Алеманске страже на српском царском двору, покушава да сачува у тајности његов тестамент и тиме сачува мир. У томе му се супротставља Вукан, изгнани племић који се враћа, а ситуацију додатно компликује Кјаран, Палманов брат преке нарави, који је потајно заљубљен у Палманову љубавницу Јелену. Иако пројекат поседује све што се од филмске приче очекује, потребно му је још много дораде и вештине како би прича била испричана онако како то заслужује. Експозиција би требало да нам потпуно разјасни околности услед смрти цара, како би нам било јасно зашто тестамент треба да остане тајан, а самим тим и зашто долази до заплета. Многи ликови и односи остали су недовољно развијени и нејасни (приврженост Цара Уроша Вукану), а поједини сукоби насилно грађени чиме постају сами себи сврха (троугао Палман-Кјаран-Јелена). Док с једне стране аутор врло детаљно и вешто гради сцене борби, с друге стране неретко користи дијалоге за препричавање догађаја који су се десили, уместо да будемо активни гледаоци истих. Комисија саветује аутору да, са посвећеношћу са којом је разрађивао сцена битака, приступи даљој разради ликова, односа и мотивација.

ИГОР И БРАНКО

Ауторке: Јелена Јовановић, Тања Радо

Игор и Бранко је пројекат за играни филм који се бави животним причама сликара Игора Васиљева и песника Бранка Миљковића. У првом делу филма прича прати Игора Васиљева од раног детињства па све до његове смрти у 25. години живота. У току студија Игор се виђа са Миром, секретарицом партијског одбора и љубавницом злогласног инспектора Удбе Озрена. Игор гине тако што испада из воза. Званична верзија – самоубиство, док прича открива да је у питању убиство. Други део филма прати Бранка Миљковића који долази у Београд на студије оставивши у Нишу велику љубав Љиљану. У Београду упознаје Миру, тадашњу девојку Игора Васиљева с којом касније и започиње везу. Инспектор Озрен који је и даље заљубљен у Миру, одлучује и о Бранковој судбини. Званични извештај каже да је Бранко извршио самоубиство, док нам прича открива да је убијен. Јако је занимљива идеја да су два истакнута уметника жртве система и да је повезница између њих једна жена с којом су обојица били у љубавној вези. Пројекат је у сувише раној фази развоја, и осећа се недостатак драматуршког искуства како би се прича драмски обликовала. Материјал није обрађен тако да има јасну драмску структуру. Синописис је написан као биографски подаци. Уопште се не назире могућа ауторска обрада нити структура филмске приче. Догађања су набацана, нису узрочно-последична, ликови се појављују и нестају, а теза да су обојица убијени није убедљиво презентована. Овом пројекту тек предстоји озбиљан драматуршки рад.

ХАНУМКА

Ауторка: Марија Станојевић

Ханумка је прича инспирисана једним од најокрутнијих убистава учињених у Југославији. Шефка Хоџић је оптужена за убиство своје пријатељице Алије, која је у том тренутку била у поодмаклој трудноћи. Пошто је погођена хицима из пиштоља у леђа, Шефка је из покојничине утробе извадила бебу. За тај свиреп догађај нас ауторка припрема кроз упознавање Шефке као лика приказујући је кроз различите фазе: тек удате прелепе жене која вешто манипулише својим мужем, мале девојчице која испољава своју девијантну страну и жене која је осуђивана од стране своје средине, јер годинама не може да затрудни и испуни своју најважнију улогу као мајка у тадашњој Југославији 1969. у селу Јусићи. Ово је пројекат на који смо јако обратили пажњу, покреће различите теме, од тога да испитује који психички поремећаји чине убицу и питање колико средина доприноси томе да се ти унутрашњи деструктивни механизми покрену? Самим тим се надовезује на питање патријархат, архаичан систем друштвених односа у ком живимо, који опстаје упркос свему и који и даље уништава жене и мушкарце, стављајући нас у оквире у којима не можемо да живимо. Оно што се чини је да пројекат није до краја разрађен, јер кад се дође до суђења где би заправо највише требало да видимо Шефку, манипулативно високо интелегентну жену, која успева да не добије смртну казну, него изнуђује казну од само 13 година затвора. Без обзира на то, ми бисмо јако волели да ауторка настави рад на овом и те како узбудљивом материјалу, са сјајно написаном атмосфером, са елементима психолошког трилера. Усудили би се да јој предложимо да, с обзиром на обиман истраживачки рад, поразмисли да своју идеју преточи у мини серију од пет епизода.

НИЧИЈА ЗЕМЉА

Ауторке: Јована Перовић, Тања Радо

Ничија земља се бави темом југоносталгије у северној Ирској градећи причу кроз рутину наизглед летаргичних таксиста и радника на пумпи који су сви дошли из земаља бивше Југославије, али заправо оно што их највише спаја је посао којим се баве и туга коју носе. Без обзира на занимљиву идеју, ауторски тим није успео да причу преведе у сценаристички предложак. Тритмент нема задовољавајућу форму, а поред правописних грешака, чини се да се нису довољно припремиле за овај конкурс.

МИЛОРАД СЛИКАН ЧАЈЕМ

Аутор: Владан Здравковић

Милорад сликан чајем је интерактивни документарно-играни пројекат. Амбиција пројекта је да испреплиће елементе из живота и књига Милорада Павића. Аутор не описује догађаје своје приче, али нас уверава да ће се трудити да бар неколико линеарних играних верзија не буду досадне, и да постоји ипак довољно радње, промене односа и развоја ликова, да гледаоцу буде занимљиво да гледа филм. Аутор каже да ће играни филм базирати на књизи Предео сликан чајем, али у сценаристичкој грађи не описује радњу свог филма, већ тумачки литерарни предложак, па остаје сасвим нејасно шта ће бити радња и структура будућег играног сегмента пројекта Милорад сликан чајем. У документарном сегменту пројекта постоје три тока. Један од њих чини нарација у првом лицу у којој Милорад говори о свом животу и каријери. Тај део је занимљиво написан и даје нам увид у интимни свет писца. Генерални утисак је да је у питању превише компликована структура у којој има превише формалних елемената, а премало правог квалитетног садржаја који један светски класик, као што је Милорад Павић, заслужује.

Разматрајући образложени Предлог Комисије у погледу критеријума за оцену пријава и висине средстава која се додељују сваком од пројеката, Управни одбор Центра је нашао да је Предлог Комисије у свему у складу са Конкурсом и релевантним позитивним прописима Републике Србије, као и складу са буџетским средствима опредељеним за Конкурс обезбеђеним од стране Центра.

Имајући у виду наведено, а у складу са чланом 18. Закона о кинематографији, Управни одбор Центра је нашао да Предлог треба усвојити у целости и одлучио је као у диспозитиву ове Одлуке.

Упутство о правном средству:

Против ове Одлуке може се поднети жалба Министарству културе и информисања Републике Србије, а преко Центра у року од 15 дана од дана објављивања ове Одлуке.

За Управни одбор Филмског центра Србије

Јелена Триван,
председник Управног одбора